

Κατανόηση των δερματικών διαταραχών

Caroline Markolin, Ph.D.

Υπάρχουν πολλές εικασίες ως προς το γιατί το δέρμα μας εμφανίζει ξαφνικά ερεθισμούς και δερματικές διαταραχές. Οι σχετικές θεωρίες αναφέρονται σε γενετική προδιάθεση, ευαισθησία σε τροφές ή σε κακή κυκλοφορία και στρες. Ανεξάρτητα από το ποια θεωρία ισχύει, η συμβατική δερματολογία δεν είναι σε θέση να δώσει απάντηση σε ερωτήματα όπως: Τι προκαλεί την έξαρση μιας δερματικής ασθένειας; Τι καθορίζει τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της; Γιατί ένα άτομο εμφανίζει έκζεμα ενώ ένα άλλο ψωρίαση ή έρπη; Γιατί το δερματικό εξάνθημα εκδηλώνεται σε ένα συγκεκριμένο μέρος του σώματος; Γιατί εκδηλώνεται για παράδειγμα μόνο στην αριστερή και όχι στη δεξιά πλευρά;

Ο Dr. Ryke Geerd Hamer, ο δημιουργός της Γερμανικής Νέας Ιατρικής (GNM), είναι ο πρώτος που παρουσίασε τεκμηριωμένη επιστημονική έρευνα για την κατανόηση της πραγματικής φύσης των ασθενειών, συμπεριλαμβανομένων των δερματικών διαταραχών. Συγκρίνοντας και αναλύοντας τα ιατρικά αρχεία, τα προσωπικά ιστορικά στοιχεία και τις εγκεφαλικές σαρώσεις (αξονικές τομογραφίες εγκεφάλου) των ασθενών του, ο Dr. Hamer έκανε μια πρωτοφανή ανακάλυψη. Διαπίστωσε ότι κάθε ασθένεια (καρκίνος, καρδιακές παθήσεις, διαβήτης, σκλήρυνση κατά πλάκας, αρθρίτιδα κ.λπ.) προκαλείται από ένα αναγνωρίσιμο τύπο «συγκρουσιακού σοκ» (απώλεια, εγκατάλειψη, αυτοϋποτίμηση κλπ.), που συνδέεται με συγκεκριμένη περιοχή στον εγκέφαλο από όπου ελέγχεται η ασθένεια. Επίσης, διαπίστωσε ότι κάθε ασθένεια εξελίσσεται σε δύο φάσεις εφόσον είναι δυνατόν να επιλυθεί η σύγκρουση. Η πρώτη φάση, ενεργής σύγκρουσης, χαρακτηρίζεται από ψυχικό και συναισθηματικό άγχος, κρύα άκρα, μειωμένη όρεξη και διαταραχές ύπνου. Η δεύτερη φάση ή φάση θεραπείας εμφανίζει κυρίως συμπτώματα όπως κόπωση, πονοκέφαλο, πυρετό, φλεγμονή ή οίδημα και πόνο.

Η πεμπουσία των θεμελιωδών ανακαλύψεων του Dr. Hamer είναι ότι οι ασθένειες όπως ο καρκίνος δεν είναι αποτέλεσμα μιας οργανικής δυσλειτουργίας, αλλά αντίθετα είναι Βιολογικά Ειδικά Προγράμματα που εκτελούνται επιτυχώς για εκατομμύρια χρόνια.

Στηριζόμενος σε χιλιάδες περιπτώσεις ασθενών, ο Dr. Hamer διαπίστωσε ότι μια δερματική διαταραχή συνδέεται πάντα με μια «σύγκρουση αποχωρισμού» που ένα άτομο μπορεί να βιώσει ως «το παιδί μου, ο γονέας μου, ο σύντροφός μου, ο φίλος μου... αποσχίστηκε από το δέρμα μου, το σώμα μου. Οι αξονικές τομογραφίες εγκεφάλου αποδεικνύουν ότι αυτός ο τύπος συναισθηματικού άγχους επηρεάζει πάντα, χωρίς εξαιρέσεις, τον λεγόμενο αισθητικό φλοιό, ο οποίος αποτελεί τμήμα του εγκεφάλου που αναπτύχθηκε κατά τη διάρκεια της βιολογικής εξέλιξης, σε συνάφεια με την οργάνωση των ειδών σε κοπάδια, αγέλες, οικογένειες, καθώς και με την ικανότητα έκφρασης του κοινωνικού και συναισθηματικού δεσμού μέσω της επαφής με το δέρμα.

Ο αποχωρισμός από ένα αγαπημένο πρόσωπο μπορεί να προκαλέσει έντονο ψυχολογικό άγχος. Στη φύση, ο αποχωρισμός από την αγέλη, από έναν σύντροφο ή από έναν απόγονο είναι, από βιολογικής άποψης, μια κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Ως εκ τούτου, ενεργοποιείται ένα βιολογικό ειδικό πρόγραμμα ώστε να βοηθήσει τον οργανισμό να αντιμετωπίσει αυτό το τραυματικό συμβάν. Κατά τη διάρκεια της φάσης άγχους, δηλαδή ενεργής σύγκρουσης, προκαλείται απώλεια κυττάρων στην επιδερμίδα, προκαλώντας κατά συνέπεια απώλεια ευαισθησίας στο άγγιγμα. Η «αισθητηριακή παράλυση» είναι μια φυσική μορφή προστασίας από περειαίρω τραύματα του ίδιου είδους. Ως αποτέλεσμα της απώλειας κυττάρων, το δέρμα γίνεται ξηρό, τραχύ και μπορεί να απολεπίζεται.

Η επίλυση της σύγκρουσης αποτελεί το σημείο καμπής. Ταυτόχρονα με τη θεραπεία που συμβαίνει στο ψυχικό επίπεδο, το δέρμα αρχίζει επίσης να θεραπεύεται, αναδομώντας και αναπληρώνοντας την εξέλκωση στην προσβεβλημένη περιοχή με καινούργια κύτταρα. Κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας επούλωσης, το δέρμα παρουσιάζει φλεγμονή, κνησμό, φυσαλίδες και οίδημα. Επομένως, οι δερματικές διαταραχές όπως το έκζεμα, η δερματίτιδα, η ροδόχρους ακμή, το εξάνθημα ή ο έρπηθας αποτελούν θετικά σημάδια που σηματοδοτούν ότι μια φυσική διαδικασία επούλωσης βρίσκεται σε εξέλιξη. Όταν μια πάθηση, όπως για παράδειγμα η δερματίτιδα, γίνεται «χρόνια», αυτό σημαίνει, σύμφωνα με την GNM, ότι η φάση θεραπείας δεν μπορεί να ολοκληρωθεί γιατί διακόπτεται συνεχόμενα από υποτροπές της σύγκρουσης. Για αυτό το λόγο, η θεραπευτική της GNM επικεντρώνεται στον εντοπισμό της αρχικής συγκρουσιακής κατάστασης, καθώς και στους παράγοντες που διακόπτουν τη διαδικασία επούλωσης, οι οποίοι αποτελούν τη βασική αιτία για την παράταση της φάσης θεραπείας. Ο κανόνας των δύο φάσεων όλων των ασθενειών μας βοηθά να κατανοήσουμε καλύτερα την ψωρίαση. Η ψωρίαση, όπως διαπίστωσε ο Dr. Hamer, συνδέεται πάντα με δύο συγκρούσεις αποχωρισμού. Η ενεργή σύγκρουση εμφανίζει απολέπιση δέρματος, ενώ η επιλυμένη σύγκρουση εμφανίζει ερυθρές κηλίδες. Το αποτέλεσμα είναι η γνωστή εικόνα αργυρόχρωμων λεπιών σε κόκκινο υπόστρωμα.

Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται αύξηση των δερματικών παθήσεων, ειδικά στις παιδικές ηλικίες. Τα παιδιά συχνά βιώνουν μια σύγκρουση αποχωρισμού όταν αποκτούν αδερφό/ή, όταν η μαμά πρέπει να επιστρέψει στη δουλειά, όταν φοβούνται ότι οι γονείς τους μπορεί να χωρίσουν ή όταν όντως χωρίζουν. Μόλις το παιδί συμβιβαστεί με την καινούργια κατάσταση, εμφανίζεται η δερματίτιδα, συνήθως στο εσωτερικό των χεριών. Ψυχολογικά, αυτό αντικατοπτρίζει ότι ο αποχωρισμός βιώθηκε ως: «Δεν μπορώ πλέον να σε αγκαλιάσω!», «Δεν μπορώ πια να σε κρατήσω!».

Αυτό μας οδηγεί στο ερώτημα: Γιατί μια δερματική διαταραχή εμφανίζεται σε μια συγκεκριμένη περιοχή του σώματος; Όντως, ο Dr. Hamer ανακάλυψε έναν ακόμη βιολογικό κανόνα: Διαπίστωσε ότι εάν ένα δεξιόχειρο άτομο βιώσει μια σύγκρουση αποχωρισμού από ένα παιδί ή τη μητέρα του θα επηρεαστεί η αριστερή πλευρά του σώματός του. Εάν η σύγκρουση είναι αποχωρισμός από έναν σύντροφο (που σημαίνει οποιοσδήποτε εκτός από τη μητέρα μας ή τα παιδιά μας) θα αντιδράσει η δεξιά πλευρά. Για τα αριστερόχειρα άτομα, ο κανόνας αντιστρέφεται. Ωστόσο, το Βιολογικό Ειδικό Πρόγραμμα μπορεί να «τρέξει» επίσης αποκλειστικά στο σημείο του σώματος όπου βίωσε το άτομο τον αποχωρισμό, για παράδειγμα στο μάγουλο, στην κοιλιά ή σε οποιαδήποτε περιοχή του δέρματος βιώθηκε η «απόσχιση» από το αγαπημένο του πρόσωπο.

Μια άλλη σημαντική φυσική αντίδραση στην απώλεια σωματικής επαφής είναι η δυσλειτουργία της βραχύχρονης μνήμης. Γνωρίζουμε αυτό το φαινόμενο από τα θηλαστικά, π.χ. τις γάτες, όταν μια μητέρα δεν αναγνωρίζει πλέον τα μωρά της που τα παίρνουν μακριά της. Εμείς οι άνθρωποι, που μοιραζόμαστε το περιβάλλον μας με άλλα θηλαστικά για εκατομμύρια χρόνια, αντιδρούμε με τον ίδιο ακριβώς τρόπο. Το «να ξεχνάς» κατά τη διάρκεια του άγχους εξαιτίας ενός αποχωρισμού είναι επίσης βιολογικά σημαντικό, καθώς βοηθά τον οργανισμό στη διαχείριση της συναισθηματικής έντασης στο νοητικό επίπεδο. Όταν τα παιδιά μας έχουν αυτήν την «διαταραχή» ονομάζεται Διαταραχή Ελλειμματικής Προσοχής (ADD) ενώ όταν ηλικιωμένα «μέλη της αγέλης μας» αρχίζουν να χάνουν τη μνήμη τους, ονομάζεται νόσος Αλτσχάιμερ. Αλλά μια ματιά στη σύγχρονη κοινωνία μας αποκαλύπτει αμέσως γιατί αυτές οι παθήσεις είναι περισσότερο διαδεδομένες.

Η Γερμανική Νέα Ιατρική είναι κάτι περισσότερο από μια φυσική επιστήμη. Οι πρωτοφανείς ανακαλύψεις του Dr. Hamer μας θυμίζουν ότι έχουμε ξεχάσει να ζούμε σύμφωνα με τη βιολογική μας φύση. Με αυτήν την γνώση, μπορούμε συνειδητά να εξασκηθούμε ταυτόχρονα στην «συντροφικότητα» και την πραγματική προληπτική ιατρική.

Πηγή: www.LearningGNM.com